

5240 - Ў духтари тағояшро хеле дўст медорад ва мехоҳад бо ӯ издивоҷ бикунад

савол

Оё ҷоиз аст, ки бо духтари тағоям, ки аз ман якуним сол хурдтар аст, издивоҷ бикунам? Ман ӯро хеле зиёд дўст медорам.

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Духтари тағоятон ба шумо маҳрам ҳисобида намешавад, аз ин рӯ, он аҳкоме, ки ба дигар занони бегона (номаҳрам) амалӣ мегардад, ба ӯ низ амалӣ мегардад, аз ҷумла раво будани издивоҷ бо ӯ. Аммо бояд ба як нуктаи муҳим тавачҷӯҳ кард: Ҳарчанд муҳаббат байни зану шавҳар чизи хуб ҳам бошад, вале барои мард мустаҳаб аст, ки бо зане, ки дўст медорад, издивоҷ бикунад, зеро паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст:

«Барои ду нафаре, ки якдигарро дўст медоранд, ҳеч чизе беҳтар аз издивоҷ нест».

"Саҳиҳу-л-ҷомиъ" рақами: 5200.

Вале ин муҳаббат набояд аз ҳад зиёд бошад, ки боиси фаромӯшии сифатҳои муҳиме шавад, ки бояд он сифатҳо дар зане, ки мехоҳад бо ӯ издивоҷ бикунад, вучуд дошта бошад, ки муҳимтарини он дин аст. Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст:

«Зан ба хотири ҷаҳор чиз издивоҷ карда мешавад: Мол, насаб, зебой ва дин. Пас ту зани диндорро интиҳоб намо, дастонат хоколуда шавад». Муттафақун алайҳ (ривояти Бухорӣ ва Муслим).

Агар духтари тағоятон диндору боахлоқ бошад, пас интиҳоби шумо олиҷаноб аст. Аз Аллоҳ хоҳонем, ки хоҳишатонро амалӣ гардонад ва шуморо бо хайру хубӣ пайванд диҳад. Агар ӯ ин тавр набошад, (яъне диндору боахлоқ набошад), пас оиди интиҳоби худ бори дигар фикр кунед. Аллоҳ шуморо ба он чи ки дўст медорад ва аз он хушнуд аст, муваффақ намояд.

Аллоҳ донотар аст.